

S-interview: Lynn Robbroeckx

EH: Wat heb je na je studies in Leuven gedaan?

Onmiddellijk na mijn studies ben ik op de Belgische Ambassade in Peking beginnen werken. Ik maakte deel uit van een fantastisch team. Ik heb er zoveel geleerd dat ik ervan uit ga dat ik op de Belgische Ambassade mijn tweede diploma heb gehaald. Als assistente van de Consul werkte ik op een afdeling waar service centraal stond. Mijn taak bestond eruit de Belgen in China van dienst te zijn: niet alleen op administratief vlak (paspoorten, notariële aktes, etc), maar ook in noodgevallen. Deze ervaring was zo boeiend dat ik automatisch op zoek ging naar 'meer'.

Doordat ik vanaf mijn vijftiende in de provincie Luxemburg heb gewoond, koester ik naast China ook een grote liefde voor het Groot Hertogdom Luxemburg en de omliggende regio. Vanaf het ogenblik dat de Luxemburgse overheid bekend maakte dat zij een "charge de mission" zochten voor de vertegenwoordiging van het Luxemburgs voorzitterschap van de EU in Beijing, heb ik mijn kandidatuur gesteld. Het was een unieke ervaring deel uit te maken van een team van vier mensen die gedurende zes maanden aan het roer stonden van het Europese schip in China. Een voorzitterschap bij de Europese Raad valt niet te onderschatten. Op de Luxemburgse ambassade heb ik op 1 jaar tijd in feite mijn diplomatieke MBA gehaald. Ik was cultural counsellor, development counsellor, science and technology counselor en media counselor, en voorzitter van de EU meetings in deze respectievelijke domeinen. Daarnaast schreef ik de minuten van de Deputy Head of Missions, de commercial, agricultural, administrative en consular counselor's meetings. De dagen waren gevuld met het voorzitten van meetings, rapporten lezen, onderhandelen binnen de EU en naar China toe.

Het is voor mij nog steeds een eer dat ik dat heb mogen meemaken.

EH: Waar ben je nu mee bezig?

Ik werk als liaison voor Arcelor (*nvdr. Tussen het tijdstip van interview en van publicatie is Arcelor gefusioneerd met Mittal Steel: de nieuwe naam van de groep is Arcelor-Mittal*) in Beijing. Arcelor is het grootste staalbedrijf ter wereld. Door middel van sterke innovatie en onderzoek zijn we dé referentie in de productie van vlak- en lang-koolstofstaal, roestvrijstaal, en staal "solutions and services". Veel van het lang-koolstofstaal is voor bouw en constructie. Vlak-koolstofstaal gaat bijvoorbeeld naar de automobielsector, maar heeft ook andere industriële toepassingen: huishoudapparaten, verpakking, sanitair, machinebouw, etc.

Mijn taak als liaison bestaat hoofdzakelijk uit business development voor de regio China.

EH: Wat vond je het meest waardevol aan je opleiding?

Sinologie is een opleiding 'China drie-dimensionaal' – of een soort van rubicube. Gedurende vier jaar word je aangemoedigd op verschillende manieren China te ontdekken. Je oefent je geheugen door 'Memory' te spelen met duizenden Chinese karakters, je speelt 'Cijfers en Letters' met de Chinese woordenboeken, 'Mens Erger Je Niet' met de geschiedenis van de Chinese keizers en eunuchen. Vanaf het ogenblik dat je bent afgestudeerd, ben je klaar om 'Mahjong' of 'Monopolie' te leren in China. Deze "denksport" was in mijn mening van onschatbare waarde.

EH: Ontbrak er iets?

Volgens mij niet... naar Chinese normen hebben we zeker waar voor ons geld gehad!

EH: Zou je opnieuw Sinologie gaan studeren als je kon terugkeren in de tijd?

Ja, maar ik zou dan wel met mijn huidige kennis van karakters willen beginnen. De gedachte om terug van nul te moeten beginnen... sorry, met elke Chinese zuigeling maar niet met mij!

EH: Wat is je meest bijblijvende herinnering aan je studententijd in Sinologie?

De vertalingen van ons groepje klassiek Chinees. Groot plezier dat we altijd met die teksten van Laozi, Zhuangzi, Mozi en Mencius hadden! Het overtrof onze eigen verbeelding! Gedurende een hele avond draaiden we die zinnen binnenste buiten en als resultaat hadden we een vertaling die meer in Mission Impossible 3 thuishoorde, dan in een of andere klassieker!

EH: Welke taak zie je voor een "sinoloog" in de huidige geglobaliseerde wereld weggelegd?

China is een onvermijdelijke speler in de arena van de geglobaliseerde wereld. Bovendien wordt die speler elke dag actiever. Een sinoloog moet begrijpen dat hij zich 'gespecialiseerd' heeft in een ontzettend groot land. Je specialiseren in iets groots... Is dit überhaupt mogelijk? Hij of zij moet daarom die ervaring gebruiken om dat China-geheel in een nóg breder framework te plaatsen. Tegelijkertijd is China en ook de geglobaliseerde wereld veel te complex om tot veralgemening over te gaan. Het potentieel van de sinoloog om zowel in detail te treden, als het grote geheel te overzien, geeft hem de kracht een bijzonder variërende rol in die wereld te spelen.

EH: Wat wil je nog realiseren in de toekomst?

Ik ga ervan uit dat ik met een set cameralenzen op stap ben en dat ik die nodig heb om op het juiste ogenblik de juiste foto te nemen. Wat er in die foto komt, dat maakt niet uit. Wat wel belangrijk is dat ik me goed voel bij het resultaat. Om belangrijke missies en projecten succesvol af te ronden, is het cruciaal vooruit maar ook rond te kunnen kijken en de juiste lens in de aanslag te nemen. Het heeft namelijk geen zin met je 400 mm zoom klaar te staan voor het ogenblik dat er een kolibrie voorbij vliegt, als achter je een olifant staat.

EH: Welke andere passies/hobby's heb je naast jouw werk?

Schrijven en Fotografie. China is een Speedy Gonzales. Eigenlijk heb ik het gevoel dat ik door een foto te nemen de snelheid van China met 1/250ste sec vertraag. Je hebt ook snellere en tragere sluitertijden maar dat maakt in feite niet zoveel uit. Fotografie verplicht me stil te staan – letterlijk en figuurlijk. Het verplicht me telkens opnieuw met een kritisch en esthetisch oog de wereld om me heen te bekijken en met onbekenden een relatie aan te gaan. Dit is niet alleen een kwestie van diplomatie, strategie – maar ook een zaak van Chinese overtuigingskracht met een dosis humor en verleiding. Op dit ogenblik fotografeer ik hoofdzakelijk oude Beijingers. Je mag niet vergeten dat de fotocollectie van de gemiddelde 60-plusser eindigt bij de trouwfoto. Ik fotografeer hen op hun favoriete plaats en geef daarna

de foto's. Sommigen staan voor hun winkel, anderen steken hun borstkast vooruit, en een enkeling staat liever op zijn hoofd met een sigaret in de mond.

EH: Hoeveel verdien je? Of (minder Chinees) hoeveel denk je dat een beginnende werkende sinoloog als loon kan verwachten?

Dat is een kwestie van vraag, aanbod en onderhandelen. De vraag zal volgens mij niet snel dalen. Zorg er gewoon voor dat je zoveel mogelijk te bieden hebt. De Chinezen weten over het algemeen goed hoe ze zaken moeten doen, dus ik kan de sinologen alleen maar aanmoedigen te leren van de Chinezen hoe ze over hun salaris moeten onderhandelen.

EH: Hoe is het om als jonge vrouw (28 jaar) te werken in Beijing?

Veel gemakkelijker dan in andere landen, zelfs de Europese. Ik word meer en meer vergezeld door een leger bijzonder competente en dynamische Chinese vrouwen. Je vindt ook heel wat vrouwen op sleutelposities in sectoren waar je het allesbehalve verwacht. Beijing is eveneens een heel veilige stad: ik heb nog maar zelden klachten gehoord. Tenslotte is China een grote beauty farm: elke week naar 'beauty nails', de massage en de kapper. Wat kan je als vrouw meer wensen?

EH: Kan je ons iets over het expatleven in Beijing vertellen? Positieve en negatieve kanten?

Het is net de "circle of life"... Elke vier jaar worden er nieuwe geboren en zijn er ouderen die gaan. Maar het belangrijkste van de hele zaak is dat je op die manier er aan herinnerd wordt dat je in China leeft en dat het de Chinezen zijn die blijven. Zij zijn diegenen waarmee je het contact nooit mag verloochenen.

Het positieve is dat de meeste buitenlanders hier bijzonder interessante dingen doen en dus veel te vertellen hebben. Je kan heel veel leren van deze mensen omdat al deze ervaringen deel uitmaken van het "laowai- in-China" zijn. Beseffen dat je buitenlander bent en blijft, is eveneens deel van de Chinese ervaring. Zij die denken dat ze Chinees zullen worden en als beloning een partijkaart krijgen, kunnen misschien beter een ander land opzoeken.

Wat ik wel moeilijk vind is dat die relaties met buitenlanders soms bijzonder intens kunnen zijn en dat je hart breekt wanneer deze mensen opnieuw vertrekken. Zij die China verlaten hebben, moet je daarom een medaille geven door ze tot tweede moeder-vader-broer- zus of minnaar te dopen en te hopen dat je ze nog heel vaak op een andere plaats in de wereld mag gaan opzoeken. Door in het buitenland te leven voel je soms nog iets meer aan dat je van elk moment met volle teugen moet genieten en daarom ligt de omhelzingsfactor misschien nog iets hoger dan in eigen biotoop.

EH: Hoe schat je de toekomst in voor de staalindustrie in China ?

Zoals in andere sectoren het geval is geweest, is er een concentratiebeweging aan de gang in de staalindustrie, niet alleen in China maar ook op wereldschaal. Bepaalde Chinese staalproducenten produceren heel goede producten en de mogelijkheden voor de toekomst zijn talrijk. Maar efficiëntie, versterking, en optimalisering op het vlak van techniek, innovatie en duurzame ontwikkeling moeten nog verder worden toegepast. Deze cruciale oefening heeft eveneens in Europa plaatsgevonden en is zeker niet eenvoudig. Als China er verder in slaagt

deze optimalisering en consolidatie in goede banen te leiden, dan zal de toekomst nog heel wat te bieden hebben.

EH: Wat mis je het meest uit België?

Hoofdzakelijk eenvoudige dingen die op een of andere manier heel kostbaar zijn: schapenwolkjes, stilte, Test-Aankoop, gras waarop je mag wandelen, mensen die in de rij staan wanneer ze hun beurt afwachten en zebrapaden die een functie hebben.